מאי טעמא · הכא לא פריך פשיטא דבר הוא כדפריך לעיל פשיטא אחיו הוא אלא אדרבה בני מאי טעמא דשני לעיל גילף אחות אחוה מבני יעקב כו' ולהכי בני מאי טעמא לא ילפינן מבני יעקב דלא זקוקה ואם כן מיפטר נמי לא ליפטר: **בן** לין לו עיין עליו · אע"ג דסתם אח וכן הוי אפילו ממזר כדפריך לעיל פשיטא אחיו הוא והכא נמי לא איצטריך וכן לין לו עיין עליו אלא משום דלא גילף מבני יעקב [והא דאיצטריך וזרע לין לה עיין עלה הייט משום] דסתם זרע לא הוי אלא זרע כסר כדאמר בריש קדושין (דף ז.) לין לי אלא זרע כסר זרע פסול מכין ולענין בני בניס הוי איפכא דזרע משמע *אפי' בני בניס כדמשמע נמי הסס דקאמר זרע זרעה לא צריך קרא דבני בניס הרי הן כבניס וכן לא משמע אלא בן לבדו כדאמר בים מוקלין (ב"ב דף קסו. ושם) לין לי אלא בן (ג) וכן הבן ובת הבן בן בת הבן מכין וגראלה לר"י דמעיין עליו דהכא גבי יבוס לין לדרוש בן הבת ובת הבן שיפעור מן היבוס כיון דאפקינן לאתויי ממזר ולהכי איצטריך לאתויי בן הבן ובת הבן לענין כחלה ולא בעי למילף מדלענין יבוס בן וכן הבן כי הדדי ניהו כדאמר הסס (שם דף קס. ושם) גבי בת ת"ת וגדרוש איפכא גבי כחלה לאתויי ממזר ומילין לגבי יבוס גדרוש בן הבן וי"ל דגבי כחלה מ"ל לאתויי ממזר דלכל מילי בעי הוא אלא דלענין יבוס הוה ס"ד למילף מבני יעקב ולהכי ע"כ ההוא דנחלה אחא לרבות בן הבן והא דפשיט ליה בים מוחלין דלענין יבוס בן ובת כי הדדי ניהו גראלה לר"י דפקא לן מלא יתהה פרט לזה שאין שמו מחוי מ"ל דבת וממזר שקולים ובת נמי דפקא מעיין עליו דהכא ומיהו קשה לר"י דהיכי עוכל לומר דשקולים הם בת וממזר הא כיון דמציו לאוקומי עיין עליו בבת מהיכי תיתי לאוקומי אף בממזר כיון דמאתוה אחוה משמע למעוטי ממזר וי"ל כיון דאתוה אחוה איצטריך לדרשא אחריתי לית לן למעוטי מינה ממזר לענין יבוס כיון דלכל מילי חשיב בן ואח ולגבי יבוס נמי מלי לרבויי (ג) בהדיא בת מעיין עליו הלכך אע"ג דאיצטריך לרבויי בת לא נגיע בשביל כך מלרבויי ממזר הדע דהא ריש לקיש דרים לה בריש המולך (לקמן לה: ושם) למילתא אחריתי

ואפ"ה מרבינן מינה ממזר:

כשעשה תשובה · והא דאמר בפ' הנחנקין (סנהדרין דף פה: ושם) לכל לין הבן עשה שלית לאביו להכותו ולקללו חוץ ממסית כו' התם כשעשה תשובה וא"ת בשלמא מלקות משכחת דמחייב אע"פ שעשה תשובה אלא לקללו מי שעשה תשובה אין רשאי לקללו אפילו אחר ויש לומר דאם זכור שם שמים לבטלה לו עשה דבר שנתחייב בו גדול אף על פי שעשה תשובה חייב ולא מיפטר: וכי

מיזקק נמי זקיק · ואחין הוא לכל דבר: למאי הלכתא? *ליורשו וליטמא לו, פשיטא-אחיו הוא? סד"א הואיל וכתיב "כי אם לשארו הקרוב אליו" *ואמר מר *שארו אשתו וכתיב "לא יטמא בעל בעמיו להחלו" יש בעל שטמטמא ויש בעל שאין מטמטא הא כיצד: מטמא הוא לאשתו-כשרה ואין מטמא לאשתו פסולה ה"נ מטמא הוא לאח כשר ואין מטמא לאח פסול, קמ"ל, *ואימא ה"נ? התם לאפוקי קימא הכא אחיו הוא: "חוץ ממי שיש לו אח מן השפחה ומן העובדת כוכבים": מ"ט? אמר קרא "האשה וילדיה תהיה לאדוניה": מי שיש לו בן מ"מ פוטר וכו': "מכל מקום" לאתויי מאי? אמר רב יהודה "לאיתויי ממזר, מאי טעמא? דאמר קרא "ובן" *אין לו" *עיין עליו: וחייב על מכתו: אמאי, הרי כאן "ונשיא בעמך לא תאור" *"בעושה מעשה עמך?" *) כדאמר רב פנחס משמיה דרב פפא בעושה תשובה הכא נמי כשעשה תשובה, והאי בר תשובה הוא והתנן "שמעון בן מנסיא אומר איזהו "מעוות לא יוכל לתקון" זה הבא על הערוה והוליד ממנה ממזר? השתא מיהא "עושה מעשה עמך" הוא: תנו רבנן "הבא על אחותו ובת בת אשת אביו חייב: משום אחותו ומשום בת אשת אביו רבי יוסי *בן יהודה אומר אינו חייב אלא משום אחותו בלבד ולא מפני בת אשת אביו מאי טעמייהו דרבנן אמרי: מכדי כתיב "ערות אחותך בת אביך או בת אמך, ערות בת אשת אביך מולדת אביך אחותך היא" למה לי ש"מ לחייבו משום אחותו ומשום בת אשת אביו, ורבי יוסי בר' יהודה-אמר קרא "אחותך היא" משום אחותו אתה מחייבו ואי אתה מחייבו משום בת אשת אביו' ורבנן האי "אחותך היא" מאי עבדי ליה? מיבעי להו לחייבו על אחותו בת אביו ובת אמו' לימר *שאין מזהירין מן הדין ורבי יוסי בר' יהודה אם כן לכתוב רחמנא "אחותך" "היא" למה לי? משום אחותך אתה מחייבו ואי אתה מחייבו משום בת אשת אביו' ורבנן אף על גב דכתיב "אחותך" איצטריך למכתב "היא" שלא תאמר בעלמא מזהירין מן הדין, וכ"ת "אחותך" דכתב רחמנא למה לי, *מילתא דאתיא בק"ו טרח וכתב לה קרא, כתב רחמנא "היא" ורבי יוסי בר' יהודה אם כן ליכתביה רחמנא לאחותך היא באידך קרא, ור' יוסי בר' יהודה האי "בת אשת אביך" מאי עביד ליה? מיבעי ליה מי שיש לו אישות לאביך בה-פרט לאחותו משפחה ועובדת כוכבים שאין אישות לאביך בה אמרא פרט לאחותו מאנוסה: ההיא לא מצית אמרת מדרבא *דרבא רמי כתיב "ערות בת בנך או בת בתך לא תגלה" הא בת בנה דידה ובת בתה דידה שרי וכתיב "ערות אשה ובתה לא תגלה את בת בנה ואת בת בתה" הא כיצד באנאונסין באנאונסין בשואין ואימא

תורה אור

מפרש בסמעתין מכי יסיר אח בכך מאחרי": **וכן לין לו** · מלי למכתב יכן לין לו' כדאמרינן בקדושין (דף ז.) לין כסף וכמו' "מלין יבמי" (דברים כה) "מלין בלעס" (במדבר כג) ולהכי כתב לין-למידרש עיין עליו-דאם יש לו בן בטולס פוטר: **בעושה מעשה עמך** · והאי אחיו לאו עושה מעשה עמך הוא שהרי בא על הערוה והוליד ממנה ממזר: **כדאמר רב פנחס** · כפ' תומר בקדש: **בשעה מיהם** · הואיל ובא יעושה מעשה עמך הוא ונהי נמי דעוה גלוי וזכר כל זמן שממזר קיים מיהו מתשובה ואילך בכלל "עושה מעשה עמך" הוא: **והיא בת אשת אביו** · דעל ידי גשואין נולדה לאביו ולא בתאונסין: **מכדי כתיב ערות אחותך בת אביך** · וכין מן האונסין וכין מן הגשואין משמע "ערות" בת אשת אביך מולדת אביך" למה לי הא נמי אחותו בת אביו היא, שמעת מינה לחייבו משום שני לאוין הללו ואם קונג מייב שני תעלות: "**אחותך היא**" · בהא קלא "בת אשת אביך" כתיב: **לחייבו על אחותו** · מן האונסין בת אביו ובת אמו כגון שנולדו הוא והיא מן אנוסה, דמההוא קרא דאונסין לא שמעי' אלא בת אביו שלא בת אמו דכתי' בת אשת אביו בת אמך והא דכתיב נמי "בת אשת אביך" דמשמע בין אמו בין שאין אמו, באונסין הוא דכתיב אבל באונסין לא שמעינן, להכי כתיב "אחותו" לרבות בת אביו ובת אמו: **מן הדין** · מק"ו אם על בת אביו אלא בת אמו הזהיר על בת אביו ואמו על ש": **שלא תאמר בעלמא מזהירין מן הדין** · והוי לאו גמור ומהכא לא ילפינן למימר מדאיצטריך אחותך אלמא אין מזהירין מן הדין דאיכא לאוין: מילתא דאתיא בק"ו טרח דאיכא לאוין: כתב לה קרא לכי כתב "היא" כלומר הכא הוא דאייתר קרא אבל אחרת דין ק"ו לאו אחרה היא: **באידך קרא** · גבי "אחותך בת אביך" דלא הוזכר שם אישות דנפקי אונסין מינה (ב) שבגשואין משמעינן אף בבת אביו ובבת אמו מדכתיב הכא ס"מ למימרא דאע"ג דהיא בת אשת אביו לא מתייב אלא משום אחותו: **שאין אישות לאביך בה** · בשפחה ועובדת כוכבים לא תפסי בה קדושין במסכת קדושין נפקא לן מקראי בפ' האומר לחברו בסופו (דף סח.) שפחה עם הדומה לאחות ועובדת כוכבים דכתיב "ואחר כן תבא עליה ובעלתה" (דברים כא) ומעיקרא לא: **ואימא פרט לאחותו מאנוסתו** · שלא היה אישות לאביך בה: **כלן באונסין** · ערות בת בנך מחיה מאנוסתו לא תגלה הא בת בנך מחיה אחר גלה דלאו אפשר היא ומיהו בנו מן האונסין בנו הוא וכן בתו ים הלך נבי אחוה הוא: בתה דידה שרי וכתיב "ערות אשה ובתה לא תגלה את בת בנה ואת בת בתה" הא כיצד באנאונסין באנאונסין בשואין ואימא

*) מגיגה כו. ע"ש כ"מ סב. ע"ש כ"ק לד: ע"ש מסנהדרין פס. ע"ש

[פירוש כגון על זה תמנת כרשב"ם כ"כ קנ: קיש: וכ"ל בשאלתות ריש פ' תמור שאחיו זו אשתו דכתיב שאיר כשותה ושונאה]

[עיין תוספות סוטה כו. ד"ה זו הואיל]

* שאר חשוביים - דאמרן ריש מאיר מאור עיקר לזרע שאחר, לקמן ב- כב. מאבא מקור לזרע אחרת כוכבים

[גרסת הערוך כמרך איין איין עליו וע"ע שם בערך לין ל' קנ בתריכות וכן עוד שם בערך עין ועיין מ"ם המ"ע ריש פימן רעו לפרש בלשון לין ואחם ע"ש קנ בתריכות ואמרו"ע מ"ם פ"ב המכילתין מצא עליו פ"ם]

תוס' חד מקמאי

מסקנא דשעתתא דל"ש אחותו מחייבי כריתות וכ"ש מחייבי ל' אוין וכ"ש אחותו מאנוסתו אסור אחותו

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה בלידך וכו' מיהם דאם בשואין וכו' מיהם דאם בשואין ס"מ: (ב) תוס' ד"ה כן בן וכו'. לין לי אלא בן בן בכן וגם הבן ובן בת הבן מכין כל"ל: (ג) בא"ד לרבויי נמדי בת:

[פסחים כד. מכות סז:]

[פסחים יח: וש"נ]

גליון השרים

נמ' מ"ם אמר קרא בתה וילדיה לקמן עמ ע"ש: תוס' ד"ה בן לין לו וכו' אפילו בני בניס כדאמרינן נמי בסס · עיין סנהדרין דף ע"ב:

לקמן לז.

ויקרא יח

מתי תנאים — הבא על אחותו טיא גם בת אות אביו תלק - חייב נקראות אמו ליש - חייב נקראות אמו

מהגה

לפקל על המדקה

תוספות ישנים

ואימא פרט לאחותו מתוסס · פי' וגם פרט לאחותו משפחה ועובדת כוכבי' דבכולהו לין לישות: פרט לאחותו מתוסס · קשה לר"ם הלא כתיב לאחותך בת אביך דמיירי אחות מס"ל אחות אביך ויקרא יח: ז דרות אחות בת אביך ויקרא יח: ט אחות אביך מולדת אחותו דלאו אחותו דאינה ממתיו דבת אביך מוקים לה אלא אחות אביה

דרות אחות בת אביך ויקרא יח: ט אחות אביך מולדת אחותו דלאו אחותו דאינה ממתיו דבת אביך מוקים לה אלא אחות אביה

בת אשת אביו אחותו ומשום בת אשת אביו (ויקרא יח: ז) אחותו ומשום בת אשת אביו (ויקרא יח: ט) אחותו ומשום בת אשת אביו (ויקרא יח: ט) אחותו ומשום בת אשת אביו (ויקרא יח: ט)

תת נוטא (דר סח כ.)

אחותו מאנסתו ועובדת כוכבים - אינה אחותו (שאין אישות הבאה אז ועובדת כוכבים)

מהגה

אינו אחרי הסוגרים הקטן אותו אמר אחרי לאיל אחות מאנסתה. תוק הסוגרים הגא מאשה סגנה על הבאות חילופיות - לאמא בכל לאל... לנסות לאל בכל מיני נטיים אחרות מלפתח"ק מאות אחותו

ויקרא יח

ויקרא יח

ויקרא יח